

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5C/351/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815209307
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2019:8815209307.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou v spore žalobkyne D. D., V. XX.X.XXXX, B. P. L., adresa na doručovanie I., V.N., T. X, XXX XX I., zastúpená: Mgr. Valér Podolskij, advokát so sídlom Námestie slobody 1, 066 01 Humenné proti žalovaným: 1. R. P., B. P. X. XXX/XXX, L., 2. S. H. P., B. P. X. XXX/XXX, L., 3. Y. D., B. P. T. X. R.J. XX/XX, L. V. B., všetci žalovaní zastúpení ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA - JUDr. STANISLAV KAŠČÁK, s.r.o., so sídlom Ulica 1. mája 1246, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 47 245 034, o zaplatenie 3500,- eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Žalobu žalobkyne zamietá.

Žalovaným v 1., 2. a 3. rade proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa pôvodne podanou žalobou domáhala voči žalovaným v 1., 2. a 3. rade, aby až do určenia rozsudku žalobkyni uhradili spätné odškodné za každý začatý mesiac od 19.1.2015 a od rozsudku žalobkyni uhradili každý mesiac odškodné v sume 250,- eur, vždy k 15. dňu toho ktorého mesiaca až do vyporiadania Krajského súdu v Prešove. Žiadaný nárok odôvodnila tým, že odškodné žiada za obdobie, od ktorého jej žalovaní zamedzili prístup do domu, začali všetko prerábať, rozpredali jej zariadenie, čím žalobkyni znemožnili bývanie. Náhradné bývanie si žalobkyňa zadováži sama, pričom žiadala, aby jej žalovaní hradili každý mesiac sumu 250,- eur, a to až do vyporiadania spoluvlastníctva k spoločnej nehnuteľnosti. Naposledy bola v rodinnom dome vo L. dňa 8.1.2015. Dňa 19.1.2015 sa už do domu nedostala. Osobné veci žalobkyne sa nachádzali v pätnástich igelitových vreciach pod domom. Privolala aj policajnú hliadku, ktorá však neurobila o veci záznam. Žalovaní bez súhlasu žalobkyne rozpredali zariadenia a začali vyhadzovať novú keramickú dlažbu, meniť okná za plastové, a to ešte pred skončením konania o vyporiadanie spoluvlastníctva k rodinnému domu. Žalobkyňa odišla bývať do rodičovského rodinného domu v Q. Y., kde žije osem osôb.

2. Návrhom zo dňa 4.4.2017, s poukazom na rozsudok tunajšieho súdu sp.zn. 10C/130/2012 zo dňa 9.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.8.2016, žiadala žalobkyňa pripustiť zmenu petitu žaloby v znení: „Žalovaní v 1., 2. a 3.rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 3500 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 250 eur odo dňa 16.02.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 250 eur odo dňa 16.03.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 250 eur odo dňa 16.04.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 250 eur odo dňa 16.05.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 250 eur odo dňa 16.06.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 250 eur odo dňa 16.07.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 250 eur odo dňa 16.08.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 250 eur odo dňa 16.09.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 250 eur odo dňa

16.10.2015 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 250 eur odo dňa 16.11.2015 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 250 eur odo dňa 16.12.2015 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 250 eur odo dňa 16.01.2016 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 250 eur odo dňa 16.02.2016 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 250 eur odo dňa 16.03.2016 do zaplataenia, a nahradiť spoločne a nerozdielne žalobkyni trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia, to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.“

3. Súd uznesením z 24.1.2018 č.k. 5C/351/2015-59 pripustil zmenu petitu žaloby v zmysle vyššie uvedeného návrhu žalobkyne.

4. Žalovaní uviedli, že žiadajú žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietnuť. Uviedli, že žalobkyni nehnuteľnosť nebránili užívať, sama z nej odišla, nakoľko neplatila za elektrinu a v dome bola tma a zima. Žalobkyňa sa opakovane v priebehu roka 2010 dopustila trestného činu nebezpečného vyhrážania proti žalovanej v 1. rade, za čo bola právoplatne odsúdená trestným rozkazom tunajšieho súdu z 2.12.2011 č.k. 2T/179/2011-153.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením s písomnými podaniami strán sporu, zmenou žaloby žalobkyne zo 4.4.2017, pripojeným spisom tunajšieho súdu 10C/130/2012 a z neho rozsudkom sp.zn. 10C/130/2012-171 zo dňa 9.12.2014, podstatným obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu 2T/179/2011 a z neho trestným rozkazom sp.zn. 2T/179/2011-153 zo dňa 2.12.2011, výsluchom žalobkyne, výsluchom žalovaných v 1., 2. a 3. rade, výsluchom svedka Y. C., výpisom z listu vlastníctva č. XXX k.ú. L. a zistil nasledovný skutkový stav:

6. Prostredníctvom právneho zástupcu žalobkyňa uviedla, že zmena žaloby je vlastne vymedzenie finančných nákladov žalobkyne, v podstate škoda, ktorá jej vznikla tým, že od doby, kedy bola podľa jej tvrdení vystaňovaná z rodinného domu v Obci L., teda od vystaňovania po právoplatnosť rozsudku, ktorým jej bolo zrušené podielové spoluvlastníctvo k predmetnému rodinnému domu. Išlo o náklady, ktoré mala v súvislosti s tým, že si musela zabezpečiť náhradné bývanie. Jedná sa o nárok na náhradu škody v zmysle § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Prostredníctvom právneho zástupcu žalobkyňa na záver uviedla, že na podanej žalobe trvá a žiada náhradu trov konania v rozsahu 100% voči žalovaným. V prípade, že by žaloba bola zamietnutá, poukázala na dôvody hodné osobitného zreteľa a navrhla, aby žalovaným voči žalobkyni nebola priznaná náhrada trov konania. Poukázala na svoje zlé majetkové, sociálne pomery, ktoré v podstate viedli aj k poskytnutiu bezplatnej právnej pomoci. Žalobkyňa nie je schopná si peniaze uvoľniť z notárskej zápisnice, žalovaní naviazali úhradu 12.000,- eur z konania o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva na nezmyselné podmienky, kde v podstate s touto sumou dodnes disponuje notár, tak je na mieste nepriznať im náhradu trov konania.

7. Žalovaní prostredníctvom právneho zástupcu uviedli, že súdne konanie začalo v roku 2015 a pohľad žalobkyne na to, že čo žaluje, a z akého dôvodu to žaluje, sa menil. Z jej písomných vyjadrení vyplynulo, že žiada, aby jej bolo zaplatené odškodné, pretože bola vyhodená z domu, zničilo sa jej zdravie, ťažká depresia a žiadala, aby jej bol zabezpečený minimálne dvojizbový štandardne zariadený byt, toto vychádzam z jej vyjadrenia z 22.9.2015. Následne v decembri 2015 podala ďalšie písomné vyjadrenie, ktorým žiadala, aby žalovaní žalobkyni uhradili spätné odškodné za každý mesiac, od 19.1.2015 a tiež, aby jej uhradili odškodné v sume 250 eur, vždy k 15. dňu toho, ktorého mesiaca. To znamená, že od 2015 svoj právny titul, právne zdôvodňuje slovom odškodné, bez toho, aby ho naviazala na nejaké konkrétne ustanovenie Občianskeho zákonníka, ktoré upravuje vzťahy medzi spoluvlastníkmi. Na dnešnom pojednávaní novonastupujúci právny zástupca vysvetlil, že má sa jednať o zaplataenie náhrady nákladov na bývanie, ktoré mala žalobkyňa na nejakom inom mieste. Náhrada nákladov za bývanie má povahu v nejakom nahrádzaní, a teda v určitom nejakom bezdôvodnom obohatení, pretože z majetkovej podstaty žalobkyne niečo ušlo, čo by tam inak malo byť. Z opatrnosti vzniesol voči novouplatňovanému nároku námietku premičania voči nárokom z bezdôvodného obohatenia prednáša. Na náhradu škody musia byť splnené tri okolnosti, vznik škody, jej vyčíslenie, protiprávny základ, protiprávne konanie osoby zodpovednej, ktorá má nahradiť tú škodu a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním toho, kto škodu spôsobil a nič z tohto zatiaľ žalobkyňa nepreukázala. Nepreukázala v tomto konaní, ani to, že mala náklady na bývanie, pretože súčasťou spisu, nie je nejaký prehľad o vykonaných platbách na náhradné bývanie. Nie je preukázané ani protiprávne konanie zo strany žalovaných, pretože ide iba o tvrdenie žalobkyne. Nie je preukázaná ani príčinná súvislosť medzi, akože tvrdením a

protiprávnym konaním, pretože nie je zároveň ničím preukázané, že ak by aj žalobkyňa mala nejaké náklady na bývanie, že tieto jej vznikli v priamej príčinnej súvislosti s nejakým protiprávnym konaním žalovaných. Žalovaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu na záver uviedli, že žiadajú žalobu žalobkyne zamietnuť a priznať žalovaným náhradu trov konania. Od začiatku súd koná o žalobe, ktorá nie je ničím reálne preukázaná. Je len postavená na tvrdení žalobkyne, pričom z výsluchu samotnej žalobkyne vyplynulo, že nebolo jej bránené v užívaní nehnuteľnosti tým, že by niekto vymenil dvere, dal tam mrežu, alebo zamuroval nejaké vstupy, ale ona vníma ako bránenie v nehnuteľnosti, v užívaní nehnuteľnosti to, že prestal jej bývalý manžel platiť za elektrinu, lebo je presvedčená o tom, že by to mal robiť, pretože odišiel ku inej a nechal ju s malými deťmi a ona sa tam toľko natrápila. Žalobkyňa ďalej vysvetľuje, že malo jej byť bránené v užívaní nehnuteľnosti tým, že podľa jej tvrdení ju zať aj s dcérou neustále napádali, zať do nej drgal, za nehnuteľnosťou ju zbil, zlomil jej rebro, ruku, spôsobil jej viacero zranení a ona to vníma, že tým spôsobom jej malo byť bránené v užívaní nehnuteľnosti, ale na žiadne z týchto tvrdení žalobkyňa nepredložila reálny dôkaz, ktorým by bolo rozsudok trestno-právny alebo rozhodnutie o priestupku, ktorým by jej tvrdenie boli preukázané. Žalobkyňa vysvetľuje, že vždy keď je to proti nej, tak je to klamstvo a keď je to v jej prospech, tak je to pravda, ale ona to nevie ničím preukázať a na tomto základe je postavená celá táto žaloba o tom, ako jej mali žalovaní brániť v užívaní nehnuteľnosti. Z dokazovania vyplynulo, že žalovaný v 3. rade v dome nebyval možno 10 rokov, pretože odišiel. Žalovaní v 1. a 2. rade odišli z nehnuteľnosti v roku 2012. Čo sa týka náhrady trov, žalovaní uplatňujú voči žalobkyni plnú náhradu trov konania, pretože už v roku 2016 žalobkyni vysvetľovali, že môže spor prehrať a hradiť trovy, pričom navrhli, že v prípade späťvzatia žaloby si trovy uplatňovať nebudú. Následne došlo k ďalším pojednávaniam, výsluchu strán, svedkov. Uplatnenie § 257 by bolo nespravodlivé, nakoľko samotná žalobkyňa voči žalovanej uplatňuje v inom konaní náhradu trov konania. Jedná sa o exekučné konanie vedené na tunajšom súde pod spisovou značkou 13Er/1025/2016, kde v rámci exekúcie žalobkyňa tiež uplatnila voči žalovanej nárok na náhradu trov konania. V tomto konaní sa jedná o sumu okolo 500,- eur. Nikto z prítomných nepochybuje o tom, že žalobkyňa je v horšom majetkom postavení ako je žalovaný v 1. rade, žalovaná v 2. rade a žalovaný v 3. rade, nepochybne je v horšej majetkovej pozícii, lenže nie sú to žalovaní, ktorí by sa domáhali nejakých nereálnych nárokov voči žalobkyni. Žalobkyňa, ktorá sa domáha v podstate nereálnych nárokov, nepreukázaných žiadnym. Oslobodenie od súdnych poplatkov sa priznávalo tomu účastníkovi konania, ktorý jednak preukázal svoje zlé majetkové pomery, ale jednak v druhom rade, vždy sa skúmalo aj to, či sa nedomáha zjavne neopodstatneného nároku. Čo sa týka majetkových pomerov, bolo by nesprávne, ak by sme prijali myšlienku, že ak sa chudobnejší domáha nejakého nároku na súde žalobou voči bohatšiemu, že by ten bohatší nemal by mať nárok na náhradu trov konania. Principiálne sa nerozlišuje medzi majetkovými pomermi účastníkov konania, zohľadňuje sa principiálne zásadu úspechu alebo v neúspechu v konaní.

8. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, jej bol zamedzený prístup do domu na celý rok a málokedy sa tam už zdržiavala, nakoľko zať, dcéra a bývalý manžel ju psychicky týrali, fyzicky napádali, nedalo sa tam bývať. Tri mesiace bývala u priateľa Y. C. a zvyšné mesiace v Q. Y.. Zať jej znemožňoval bývanie, viackrát ju napadol fyzicky, avšak nemala svedkov. Odlomil záchodové potrubie, znemožnil jej tak používať WC, vymočil sa a nechal smrad, pootváral dvere, nedalo sa tam vydržať. Dom rozbíjali, pričom dom bol zrekonštruovaný, plne zariadený. Menili zámky, policajti absolútne nerobili nič. Nakoniec si našla resocializačné stredisko, nemá nič, iba osobné veci v starých igelitových vreciach.

9. Na otázku právneho zástupcu žalovaných, akým konkrétnym spôsobom bol žalobkyni zabránený prístup do domu vo L. uviedla, že zať mal všetky kľúče pri sebe, od prístavby, od garáže, od pivníc, od povaly, od detských izieb od všetkého, vždy menil zámky. Žalobkyňa ich vždy musela dávať vylamovať. Uzamykal aj jej spálňu. Na otázku právneho zástupcu žalovaných, nakoľko hovorila iba o žalovanom v 2. rade, či sa nejako na tom podieľali aj ostatní žalovaní, bývalý manžel a dcéra, žalobkyňa odpovedala, že bývalý manžel niekoľkokrát zastavil s autom a zobral si cenné veci, počítač, skúter, zobral si všetko, jednoducho otvoril garáž a čo mu pasovalo to bral. Zať robil to isté. Na otázku právneho zástupcu žalovaných, či považuje spoluvlastníctvo dcéry a to, že bývalý manžel si bral veci, ktoré on sám chcel, za bránenie v užívaní nehnuteľnosti, žalobkyňa odpovedala áno, nakoľko bývalý tam chodil aj grilovať so svojou milenkou a s nemanželským dieťaťom, chodil tam zať P., s dcérou žalobkyne, s vnukom žalobkyne, deptali žalobkyňu, až nakoniec povedala, že keď do jedenástej neodíde každý, kto nemá tam trvalý pobyt, volá policajtov. Oni volali rýchlu, dostali žalobkyňu do „cvokárne“ na Strážany, čím sa jej aj stále vyhrážali. Na časové obdobie, kedy malo dochádzať k týmto konaniam zo strany žalovaných, si žalobkyňa nepamätá. Na otázku právneho zástupcu žalovaných, či existujú nejaké rozhodnutia, ktorými

by bol zať žalobkyne uznaný vinným z trestného činu, alebo z nejakých priestupkov, ktorými by vedela preukázať, že došlo k fyzickému napádaniu, žalobkyňa uviedla, že viackrát bola na ošetrení, zať ju udieral päšťami do hlavy tak, aby to nebolo vidno. Prišiel vtedy, keď nebol nikto doma. Dcéra bohužiaľ klamala s ním, lebo svedčila proti žalobkyňi. Žalobkyňa potvrdila, že bola odsúdená za nebezpečné vyhrážanie, ktoré bolo podľa jej slov jedným veľkým klamstvom, pretože zaťa zažalovala žalobkyňa, bývalého za psychické týranie, tak si na žalobkyňu vymysleli, že ona ohrozovala ich život, vyhrážala sa im zabitím. Na otázku právneho zástupcu žalovaných, z akých dôvodov jej bol priznaný invalidný dôchodok, žalobkyňa uviedla, že jednoducho má psychickú traumu, ťažkú depresiu, celé roky chodí po doktoroch, hlavne kvôli bývalému sa do takého stavu dostala, keď si našiel milenkú a potom kvôli tomu, že ju začal psychicky deptať zať, dcéra. Na otázku právneho zástupcu žalovaných, akým spôsobom boli zabezpečované dodávky základných energií, tepla a svetla, do domu vo Vechci a či sa žalobkyňa nejako podieľala na nákladoch na bývanie, žalobkyňa uviedla, že dcére je dlžná za elektrinu cez 6000,-eur, elektrinu jej odpojili žalovaní, keď prišla z nemocnice zo Stráňan, žalovaní už bývali vo L..

10. Žalovaná v 1. rade vo výpovedi uviedla, že žalobkyňi nijako vo vstupe do domu nezabraňovali, mali malého chlapčeka a doslova museli z toho domu utiecť, pretože matka bola dennodenne napitá alkoholom, vodila si do domu cudzích chlapov a aj napriek tomu, že mali malého chlapca nebola pri zmysloch. Potratila druhé dieťa, čo žiaľ nevedela dokázať, lebo boli iba samé keď ju napadla. Na o otázku právneho zástupcu žalobkyne, kto spravoval kľúče, kto mal prístup do domu, žalovaná v 1. rade odpovedala, že mala svoje kľúče ona ako aj otec a mala ich aj mama stále vo dverách. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne, či je pravdou, že manžel žalovanej v 1. rade napadol žalobkyňu opakovane a ak áno akým spôsobom, žalovaná v 1. rade uviedla, že jej manžel určite jej mamu nenapadol, nenapadla ju ani žalovaná v 1. rade, ani žalovaný v 3. rade, napádala stále ona ich, bola odsúdená za nebezpečné vyhrážanie, boli tam svedkovia, matka užívala dlhodobo lieky antidepresívne, na ktoré piť nemohla, žiaľ pila. Bola úplne nepríčetná, to bolo na dennom poriadku, nedalo sa fungovať, nedalo sa žiť, nedalo sa nič. Na otázku žalobkyne, prečo sa nedalo so žalobkyňou bývať, prečo chodil za ňou denne zať a robil výkopové práce, žalovaná v 1. rade odpovedala, že jej manžel tam nechodieval, nemohol pretože pracoval. Nikto tam nechodieval. Dom mala k žalobkyňa. Na otázku právneho zástupcu žalovaných, či žalobkyňi v užívaní domu jej nejako bránil žalovaný v 2. rade alebo žalovaný v 3. rade, žalovaná v 1. rade uviedla, že jej nebránil nikto. Na otázku sudcu žalovanej v 1. rade, či v období od februára 2015 do marca 2016 sa zdržiavala v predmetnej nehnuteľnosti, žalovaná v 1. rade odpovedala, že v tomto čase sa v predmetnej nehnuteľnosti nezdržiavala, mali už v tom čase byť na Sídlisku J.. Na otázku sudcu, kedy sa odsťahovali z predmetnej nehnuteľnosti vo L., žalovaná v 1. rade odpovedala, že z nehnuteľnosti vo L. sa odsťahovali týždeň pred Veľkou Nocou v roku 2012.

11. Žalovaný v 2. rade vo svojej výpovedi uviedol, že z jeho strany k žiadnemu fyzickému útoku voči žalobkyňi nedošlo. Vždy keď bol nejaký konflikt, a to boli viac-menej všetci doma, prišla buď z psychiatrie, alebo bola opitá na mol. Ona vytvárala konflikt, práve to bol aj dôvod podania trestného oznámenia na nebezpečné vyhrážanie a tiež dôvod, že žalovaní museli opustiť danú nehnuteľnosť, lebo so žalobkyňou sa fungovať nedalo, všetko rozbíjala, hádzala po každom, skrátka fyzicky a verbálne útočila na všetkých. Keď odchádzali z domu žalovaný v 2. rade sa žalobkyne pýtal, či si chce prevziať platenie elektriny. Ona povedala, že elektrinu nepotrebuje, že si bude prať v jarku za domom. Zámky na dome sa menili z toho dôvodu, lebo permanentne kľúče od zámok strácala žalobkyňa, nakoľko bola pod vplyvom alkoholu, vždy volala synovi, že sa nevie dostať do domu, prišiel z P. a otvoril jej. Na otázku žalobkyne žalovanému v 2. rade prečo jej syn liezol cez zábradlie, keď pozamykali všetky dvere, aj predné vchodové aj zadné vchodové, keď prišiel z P., žalovaný v 2. rade odpovedal, preto liezol cez ich izbu, lebo žalobkyňa spala a bola pod vplyvom liekov a alkoholu a nechala kľúč v zámku, preto sa on nevedel dostať do domu a práve preto sa so žalobkyňou hádal. Nie v dôsledku, že by tomu žalovaní zamedzili. Na otázku právneho zástupcu žalovaných, či on osobne, alebo má vedomosť, aby jeho manželka alebo svokor, nejakým spôsobom bránili žalobkyňi v užívaní domu a prečo žalobkyňa odišla z domu, odpovedal, že nikto zo žalovaných nezabraňoval užívaniu danej nehnuteľnosti, prakticky jej vyšli v ústrety, lebo v dome sa reálne nedalo žiť, pokiaľ to nefinancoval žalovaný v 2. rade alebo žalovaný v 3. rade. To znamená, pokiaľ sa nezaplatila elektrina, alebo sa nekúpilo tuhé palivo, dom bol neobývateľný, preto lebo ešte vtedajšia spolujiteľka danej nehnuteľnosti nechcela sa podieľať ani na oprave daných vecí ani na prispievaní na energie. Ona o danú nehnuteľnosť nejavila záujem, chodila tam len prespávať a dlhodobo sa nezdržiavala v danej nehnuteľnosti, prišla buď keď ju prepustili z psychiatrie, alebo spadla niekde v bare, bola hospitalizovaná v nemocnici a obvinila tým žalovaného v 2. rade. Z domu odišla kvôli tomu, lebo sa tam nedalo žiť, nedalo sa tam fungovať, ona len prišla tam prespať na deň, dva a

potom sa vrátila naspäť do Q. Y.. Na otázku právneho zástupcu žalovaných, či v priebehu roka 2014 v predmetnej nehnuteľnosti so žalobkyňou býval, žalovaný v 2. rade odpovedal, že v dome už v tom čase nebývali, bývali v byte. Žalovaný v 3. rade tam nebýva už asi 10 alebo 15 rokov. Na otázku právneho zástupcu žalovaných, či bol niekedy uznaný vinným z trestného činu proti zdraviu voči žalobkyni, alebo bol uznaný vinným z priestupku, že jej spôsobil nejakú bolesť, nejaké fyzické zranenie, žalovaný v 2. rade uviedol, že viackrát ho atakovala rôznymi trestnými oznámeniami, nikdy však nebol uznaný za priestupok, priestupok platila ona, lebo ho krivo obvinila. Na otázku sudcu, aby žalovaný v 2. rade uviedol, či sa v období od 16. februára 2015 do konca marca 2016 v predmetnej nehnuteľnosti vo L., súpisné číslo XXX zdržiaval, odpovedal nie, odišiel z predmetnej nehnuteľnosti v marci 2012.

12. Žalovaný v 3. rade vo svojej výpovedi uviedol, že žalobkyni nemohol zabráňovať bývať v dome, keď odišiel z domu a 5 rokov po tom jej ešte aj platil elektrinu. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne, či býval v rozhodnom období v predmetnom rodinnom dome, žalovaný v 3. rade uviedol, že z domu odišiel v roku 2005, dávno pred tým, keď sa začali tieto problémy. V tomto období v dome nebýval, ale udržiaval dom tým, že platil energie. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne, či žalovaný v 3. rade sa nejako podieľal na vysťahovaní žalobkyne z domu, či už násilím, alebo iným spôsobom, žalovaný v 3. rade uviedol, že keď sa dozvedel v akom stave je dom, prišiel a pomáhal ho upratať. Žalobkyňa fajčila v spálni, všetko sa v tej jednej miestnosti robilo. Myši, hľadavce, všelijaká háveď, tam bola. Niektoré veci musel zlikvidovať a spáliť, a čo sa zachovalo, má dodnes odložené, kedykoľvek to môže žalobkyni dať. Na otázku žalobkyne žalovanému v 3. rade, prečo by nemal platiť elektrinu, keď nechal ešte neplnoletého syna, ktorý chodil do školy, tri deti so žalobkyňou bývať, žalovaný v 3. rade odpovedal, že platiť prestal, lebo žalobkyňa zdevastovala dom tak, že sa neoplatilo doňho investovať a o deti bolo už postarané, preto aj ostali so žalovaným v 3. rade, nie so žalobkyňou. Na otázku právneho zástupcu žalovaných, či má vedomosť, že by žalobkyni bránili v užívaní nehnuteľnosti žalovaní v 1. a 2. rade, žalovaný v 3. rade odpovedal, že o tom nevie, práve naopak, ona bránila, keď bola opitá, čo bolo na dennom poriadku.

13. Svedok Y. C. vo svojej výpovedi uviedol, že žalobkyňa u neho bývala pol roka aj dlhšie, sem tam platila, všetko mu však neplatila, stravoval jej zabezpečoval svedok, ešte je svedkovi dlžná peniaze. Na otázku právneho zástupcu žalobkyne svedkovi, ako dlho bývala žalobkyňa u neho, či hradila v súvislosti s bývaním nejaké platby, svedok odpovedal, že bývala viac ako rok. Spočiatku mu dávala 250,- eur mesačne na bývanie, ale neskôr už nepravidelne, ostala mu aj dlžná. Asi štyri až päť mesiacov mu zaplatila tých 250,- eur. Na otázku právneho zástupcu žalovaných, či bola žalobkyňa vlastníčkou domu vo Vechci, svedok odpovedal, že asi áno, nakoľko bývala vo L., pričom zdôraznil, že „on sa o to nestaral“. Nezaujímalo ho ani to, prečo v dome vo L. nebývala. Žalobkyne sa to ani nepýtal. Nespomína si, že by mu žalobkyňa uvádzala dôvody odchodu z rodinného domu vo L.. Na otázku právneho zástupcu žalovaných, či žalobkyňa mu spomínala, že sa bola informovať na znovupripojenie elektriny do rodinného domu vo L. v elektrárňach, svedok uviedol, že hovorila, že nemá elektrinu. Na otázku právneho zástupcu žalovaných, či žalobkyňa mu spomínala dôvody, prečo v dome vo L. nie je elektrina, svedok uviedol, že jeho to nezaujímalo. Na otázku právneho zástupcu žalovaných, či žalobkyňa okrem bývania u svedka, bývala aj niekde inde, a či mala nejaké náklady s týmto bývaním, svedok uviedol, že bývala aj u rodičov v Q. Y.. Na otázku právneho zástupcu žalovaných, či svedok vie uviesť, akú sumu mu žalobkyňa dlhuje a či tento dlh vznikol naraz alebo postupne, svedok uviedol, že sa jedná o sumu okolo 2800,- eur a tento dlh vznikol postupne. Na otázku sudcu svedkovi, aby konkretizoval obdobie, kedy žalobkyňa uňho žila, svedok uviedol, že to bolo už dávno, nevie si presne spomenúť, nevie vymedziť ani toto obdobie prostredníctvom nejakých rokov, zároveň podotkol, že žalobkyňa k nemu prichádzala a od neho odchádzala v určitých intervaloch, čiže nebolo to celkom trvalé bývanie.

14. Z pripojeného trestného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 2T/179/2011 vyplýva, že trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 2T/179/2011-153 z 2.12.2011 bola žalobkyňa právoplatne odsúdená za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a, b Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť na svojej dcére žalovanej v 1. rade.

15. Z rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 10C/130/2012 z 9.12.2014 vyplýva, že v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, kde ako žalobkyňa vystupovala R. P. (v tomto konaní žalovaná v 1. rade) a ako žalovaná D. D.Š. (v tomto konaní žalobkyňa), súd zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovanej k nehnuteľnostiam parcele CKN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 487 m², stavbe: dom súpisné číslo XXX, postavenému na parcele č. XXX/X, zapísaným na LV č. XXX, k.ú. L. a zrušené spoluvlastníctvo vyporiadal tak, že nehnuteľnosti: parcelu

CKN č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoría o výmere 487 m², stavbu: dom súpisné číslo XXX, postavený na parcele č. XXX/X, zapísané na LV č. XXX, k.ú. L. ako aj sklad náradia, prístrešok, studňu, vonkajšie úpravy na pozemku a dvore prikázal do výlučného vlastníctva R. P. (žalovanej v 1. rade). Druhým výrokom súd zaviazal žalobkyňu R. P. na povinnosť zaplatiť žalovanej D. D. sumu 32.925,34 eur ako náhradu za jej spoluvlastnícky podiel v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku. Uvedené výroky rozsudku nadobudli právoplatnosť 8.8.2016.

16. Z výpisov z listu vlastníctva č. XXX k.ú. L. je zrejmé, že spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, a to rodinného domu súpisné číslo XXX sú žalovaní v 1. a 2. rade v podiele 1/1, pričom ako titul nadobudnutia je uvedená kúpna zmluva č.sp. V 1773/11-149/11, Zápis domu, Potvrdenie OU L. č.48/2016, GP č.40122662-41/2016, Z 2626/2016-208/16, Kúpna zmluva č.sp.V 789/12-70/12, OS vo Vranove nad Topľou, Rozsudok č.10C/130/2012-171 zo dňa 9.12.2014,KS v Prešove, Rozsudok č.20Co/53/2015 zo dňa 28.4.2016, Z 2171/2016-179/16, Žiadosť o zápis vlastníka do BSM, Z 2631/2016-208/16. Pôvodne boli ako spoluvlastníci rodinného domu vo L. súpisné číslo XXX zapísaní ako spoluvlastníci žalobkyňa a žalovaný v 3. rade v podiele 1/1. V čase podania žaloby boli ako podieloví spoluvlastníci predmetnej nehnuteľnosti zapísaní žalobkyňa a žalovaná v 1. rade, každá v podiele 1/2.

17. V zmysle § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

18. V danom prípade bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že pôvodným návrhom podaným na tunajšom súde dňa 22.9.2015, ktorý žalobkyňa na základe výzvy súdu doplnila podaním doručeným súdu dňa 2.12.2015, domáhala sa žalobkyňa náhrady za bývanie spätne ku 19.1.2015 s odkazom na spoluvlastníctvo k nehnuteľnosti, v ktorej užívaní jej mali žalovaní brániť.

19. Takto žalobkyňou vymedzený nárok mohol mať svoj základ v ustanovení § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 123 Občianskeho zákonníka, ako nárok na náhradu za neužívanie spoločnej veci v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu voči druhému spoluvlastníkovi.

20. Ak sa totiž podielový spoluvlastník domáha náhrady vo forme peňažného plnenia voči druhému spoluvlastníkovi za to, že neužíva spoločnú vec v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu, ide o právny vzťah z podielového spoluvlastníctva osobitne upravený v Občianskom zákonníku, pričom toto právo je nepochybne majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Uvedený nárok nemožno právne kvalifikovať ako nárok z bezdôvodného obohatenia (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.11.2009 sp.zn. 4 Cdo 298/2008).

21. Obsahom spoluvlastníckeho práva, je okrem iného, aj oprávnenie vlastníka vec v medziach zákona užívať. Vec môže byť v spoluvlastníctve aj viacerých osôb, pričom spoluvlastnícky podiel vyjadruje mieru účasti spoluvlastníka na vzťahu k spoločnej veci, teda vyjadruje aj mieru účasti, pokiaľ ide o užívanie spoločnej veci. Každý zo spoluvlastníkov je v súlade § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka oprávnený spoločnú vec užívať v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu. V prípade, že spoluvlastníkovi nie je zabezpečené užívanie spoločnej veci v rozsahu jeho spoluvlastníckeho podielu, má právo na poskytnutie tomu zodpovedajúcej náhrady vo forme peňažného plnenia. Tomuto právu potom korešponduje povinnosť spoluvlastníka, ktorý vec užíva, takéto plnenie spoluvlastníkovi vylúčenému z užívania spoločnej veci poskytnúť.

22. Vyššie uvedené stručne vymedzuje nárok spoluvlastníka na náhradu za to, že neužíva vec v rozsahu svojho spoluvlastníckeho podielu, pričom žalobkyňa by musela preukázať, že druhý spoluvlastník túto nehnuteľnosť užíva sám a zároveň bráni žalobkyňu užívať v rozsahu jej spoluvlastníckeho podielu.

23. V čase podania žaloby boli spoluvlastníkmi rodinného domu súpisného čísla XXX zapísaného na liste vlastníctva č. XXX k.ú. L. žalobkyňa a žalovaná v 1. rade, a to každá z nich v podiele 1/2.

24. Pasívne legitimovanou na podanie takejto žaloby mohla byť preto iba žalovaná v 1. rade. Vo vzťahu k žalovaným v 2. a 3. rade by súd musel žalobu zamietnuť z dôvodu chýbajúcej pasívnej vecnej legitimácie, nakoľko títo neboli spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti v období, za ktorý žalobkyňa požadovala náhradu za bývanie.

25. Pokiaľ ide o žalovanú v 1. rade, vo vzťahu k nej sa žalobkyni nepodarilo preukázať, že jednak užívala predmetný rodinný dom v období od 19.1.2015 do právoplatného rozhodnutia o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva medzi žalobkyňou a žalovanou v 1. rade (8.8.2016) a zároveň sa jej nepodarilo preukázať, že nemohla uvedenú nehnuteľnosť užívať z dôvodu, že by jej v tom žalovaná v 1. rade bránila. Zo žiadneho z vykonaných dôkazov v tomto konaní totiž takáto skutočnosť nevyplynula. Vyššie uvedené by teda bolo dôvodom na zamietnutie žaloby žalobkyne voči všetkým žalovaným v celom rozsahu. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú voči uvedenému nároku, táto by vzhľadom na podanie doplnenej žaloby (2.12.2015) a vymedzenie žalobkyňou žiadaného nároku od 19.1.2015 do právoplatného rozhodnutia o zrušení a vyporiadaní spoločnej nehnuteľnosti zjavne nemohla byť dôvodná, keďže ide o nárok premlčujúci sa vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe.

26. Žalobkyňa však po podaní zmeny žaloby dňa 4.4.2017 prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 7.3.2019 charakterizovala svoj nárok ako nárok na majetkovú ujmu a náhradu škody, ktorú žalobkyňa utrpela majúc svoj základ v ust. § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právny zástupca žalobkyne pritom uviedol, že uvedený nárok takto žalobkyňa uplatňovala od začatia konania, zmenou žaloby sa snažila iba docieľiť presné časové vymedzenie svojho nároku a zastavenie vyplácania sumy 250,- eur mesačne z dôvodu právoplatnosti rozsudku o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. Nakoľko zo strany žalobkyne došlo k špecifikovaniu uplatneného nároku ako majetkovej ujmy, alebo náhrady škody vzniknutej žalobkyni v súvislosti s bývaním z dôvodu, že žalovaní jej bránili užívať nehnuteľnosť, ktorej bola spoluvlastníčkou, súd sa ďalej zaoberal tým, či v danej veci existujú predpoklady zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka.

27. Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, vznik škody ako majetkovej ujmy a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou. Všeobecná zodpovednosť za škodu podľa § 420 spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie škodcu sa podľa zákona predpokladá. Pri občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká záväzkovoprávny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá, a medzi poškodeným. Obsahom tohto vzťahu je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto podľa zákona za škodu zodpovedá, škodu nahradiť.

28. Protiprávny úkon je konanie subjektu, ktoré je v rozpore s právom. Úkonom je prejav fyzickej a psychickej stránky človeka navonok. Psychická stránka spočíva v prítomnosti vedomia a vôle konajúceho protiprávny stav spôsobiť. Fyzická stránka predstavuje prejav vôle navonok alebo nedostatok takého prejavu.

29. Porušením právnej povinnosti má zákon na mysli objektívne vzniknutý rozpor medzi tým, ako škodca konal a tým, ako konať mal.

30. Dôkazné bremeno preukázania protiprávnosti úkonu spočíva na poškodenom, keďže protiprávnosť zákon nepredpokladá. V danom prípade tak bolo na žalobkyni ako poškodenej, aby preukázala protiprávny úkon, ktorým jej mala byť spôsobená škoda, náhrady ktorej sa v tomto konaní domáha.

31. Žalobkyňa síce tvrdila, že jej žalovaní svojim konaním bránili v užívaní nehnuteľnosti (domu vo L.), ktoré bola podielovou spoluvlastníčkou, avšak žiadnym relevantným dôkazom sa jej nepodarilo preukázať, že tak naozaj činili. Žalobkyňu mali podľa jej tvrdení žalovaní fyzicky ako aj psychicky týrať, čo nedokázala znášať a musela sa odsťahovať z nehnuteľnosti, ktorú mali spoločne užívať. Vo svojej vlastnej výpovedi žalobkyňa uviedla, že za týranie a bránenie v užívaní nehnuteľnosti považovala aj to, keď nehnuteľnosť navštevoval žalovaný v 3. rade so svojou priateľkou, zatiaľ čo žalobkyne - žalovaný v 2. rade ako aj dcéra žalobkyne - žalovaná v 1. rade s jej vnukom. Sama si však nevedela presne spomenúť na časové obdobie, kedy malo dochádzať k týmto konaniam.

32. V tejto súvislosti súd uzatvára, že toto samotné konanie, tvrdené žalobkyňou, nemožno samo o sebe charakterizovať ako týranie akéhokoľvek druhu (fyzické, či psychické). Pokiaľ ide o fyzické týranie, ubližovanie, ktorého sa mal podľa tvrdenia žalobkyne dopúšťať iba žalovaný v 2. rade, nebolo zo strany žalobkyne preukázané, že k takémuto násiliu dochádzalo. Neexistujú žiadne rozhodnutia, ktoré by usvedčovali žalovaného v 2. rade zo spáchania priestupku alebo trestného činu vo vzťahu k žalobkyni. Práve naopak, žalobkyňa trestným rozkazom tunajšieho súdu z 2.12.2011 č.k. 2T/179/2011-153

právoplatne odsúdená pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a, b Trestného zákona, nakoľko sa svojej dcére - žalovanej v 1. rade vyhrážala smrťou a ťažkou ujmu na zdraví. Skutku sa dopustila aj tým spôsobom, že sa rozohnala nožom na svoju dcéru - žalovanú v 1. rade, ako aj tým, že dcéru udierala po celom tele, čoho následkom začala žalovaná v 1. rade v siedmom mesiaci tehotenstva silno krváčať a bola hospitalizovaná až do pôrodu. Žalobkyňa sa tiež žalovanej v 1. rade vyhrážala, že ju otrávi a tiež, že ju dobodá.

33. Z výpovedí žalovaných v 1. a 2. rade vyplynulo, že práve žalobkyňa vyvolávala konflikty, najmä keď bola pod vplyvom liekov a alkoholu a žalovanú v 1. rade aj fyzicky napádala.

34. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, že žalovaní jej bránili v užívaní nehnuteľnosti tým, že menili zámky na dome, žalovaný v 2. rade potvrdil vo svojej výpovedi, že zámky síce menili, ale vždy iba v dôsledku toho, že žalobkyňa v stave opitosti strácala kľúče od nehnuteľnosti a zámky bolo treba vymeniť. Žalobkyni sa nepodarilo žiadnym spôsobom preukázať, že zámky žalovaní menili za účelom zabrániť jej v užívaní nehnuteľnosti. O takomto konaní tak isto neexistuje žiaden záznam, či už od polície, alebo iného orgánu, takéto konanie neuvádza vo svojej výpovedi nikto zo žalovaných a ani takúto skutočnosť nepotvrdil svedok, ktorého výsluch v predmetnej veci navrhla žalobkyňa. Svedok Y. C. tak isto uviedol, že sa nezaujímal, prečo žalobkyňa odišla z rodinného domu vo L., nespomenul si ani, či mu dôvody odchodu žalobkyňa uviedla.

35. Žalobkyni sa nepodarilo preukázať ani to, že v rozhodnom období pre vznik nároku na náhradu škody, ako si ho žalobkyňa uplatnila, teda od februára 2015 do marca 2016, sa niektorý zo žalovaných zdržiaval v rodinnom dome vo L.. Podľa tvrdení žalovaných v 1. a 2. rade, títo od marca 2012 žili v byte vo L. V. B. a žalovaný v 3. rade sa odsťahoval z rodinného domu vo L. pred minimálne desiatimi rokmi. V danom prípade tak absentuje prvý z predpokladov nároku na náhradu škody, a to protiprávny úkon škodcu.

36. Pokiaľ ide o ďalší nevyhnutný predpoklad zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka, a to vznik škody, je nutné uviesť, že žalobkyni sa jednoznačne nepodarilo preukázať ani to, že jej skutočne škoda vznikla, a to žiadnym navrhnutým dôkazom.

37. Dôkazné bremeno o tom, že škoda vznikla a aký je jej rozsah (výška), zaťažuje poškodeného, teda v danom prípade žalobkyňu. Pojem škody Občiansky zákonník nedefinuje, avšak pod škodou rozumieme akúkoľvek ujmu, ktorá vznikla subjektu súkromného práva zásahom do jeho subjektívnych práv. Pojem „škoda“ definuje judikatúra ako peniazmi vyjadriteľnú ujmu na majetku poškodeného, ktorú možno vyjadriť peňažným ekvivalentom, t.j. peniazmi (R 55/1971).

38. Samotným obmedzením či vylúčením z užívania veci nevzniká jej vlastníčkovi bez ďalšieho škoda. Škoda vznikne až vtedy, ak by sa majetok žalobkyne vplyvom takéhoto obmedzenia zmenšil prípadne nezväčšil tam, kde to možno očakávať. Žalobkyni mohla vzniknúť škoda tým, že obmedzením v užívaní nehnuteľnosti, musela si obstaráť na užívanie náhradnú vec (nehnuteľnosť na bývanie).

39. Z výpovede svedka Y. C. vyplynulo, že žalobkyňa sa u neho zdržiavala, avšak bývala u neho v určitých intervaloch, pričom ani presne nevedel vymedziť časové obdobie, v ktorom to malo byť. Z jeho výpovede je zrejmé, že žalobkyňa sa zdržiavala aj v rodičovskom dome v Q. Y., avšak aké náklady s bývaním v tomto období mala, svedok uviesť nevedel. Svedok potvrdil, že jemu žalobkyňa za bývanie platila asi štyri alebo päť mesiacov po 250,- eur.

40. Ujma spočívajúca v danej veci v strate možnosti užívať predmetnú nehnuteľnosť môže byť skutočnou škodou iba vtedy, ak žalobkyňa v predmetnom období vynaložila náklady na prenájom porovnateľnej (náhradnej) nehnuteľnosti, a teda nedošlo ku zmenšeniu jej majetku. Pritom za skutočnú škodu nemožno považovať iba hypotetické náklady, ktoré by vynaložila na prenájom porovnateľnej nehnuteľnosti bez toho, aby tieto náklady v skutočnosti vynaložila.

41. Takáto ujma, ktorú žalobkyňa síce subjektívne pociťuje z dôvodu nemožnosti užívať po určitú dobu predmetnú nehnuteľnosť, nie je ani ušlým ziskom. Ušlý zisk v tomto prípade nevznikne, pretože nemožno odôvodnene očakávať, že by sa - nebyť udalosti, ktorá žalobkyni zabránila užívať nehnuteľnosť - jej majetkový stav pri pravidelnom priebehu vecí (t. j. ak by jej nebol žalovanými znemožnený prístup k

nehnutelnosti) zväčšil (porovnaj v súvislostiach rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 3184/2007 zo 14. 8. 2008).

42. Žalobkyni sa tak žiadnym dôkazom nepodarilo preukázať, že v období o februára 2015 do marca 2016 užívala nejakú inú náhradnú nehnuteľnosť, za ktorej užívanie musela hrať sumu 250,- eur mesačne.

43. V danom prípade nemožno opomenúť ani skutočnosť tvrdenú zo strany žalovaných (najmä žalovaného v 3. rade), ktorú ani žalobkyňa nepopierala, a to že v súvislosti s bývaním v rodinnom dome vo L. nehradila žiadne výdavky spojené s prevádzkou tejto nehnuteľnosti. Z výpovede žalovaného v 3. rade vyplynulo, že ešte aj päť rokov po odchode z rodinného domu vo L., platil za energie on.

44. Ani ďalší nevyhnutný predpoklad zodpovednosti za škodu, a to samotný vznik škody, nebol zo strany žalobkyne preukázaný.

45. Pri nepreukázaní protiprávneho úkonu ako ani vzniku škody, ako nevyhnutných predpokladov zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka, ktorý nárok si žalobkyňa podľa vlastného tvrdenia žalobou uplatnila, nemožno uvažovať o ďalších predpokladoch zodpovednosti za škodu, a to príčinnej súvislosti a zavinení. Súdu tak neostávalo iné, ako žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietnuť. Ak by aj bolo preukázané, že žalobkyni vznikla škoda v súvislosti s bývaním, nebola preukázaná akákoľvek príčinná súvislosť medzi touto škodou a konaním žalovaných.

46. Je potrebné tiež uviesť, že námietka premlčania vznesená zo strany žalovaných proti nároku uplatnenému zmenou žaloby doručenu súdu 4.4.2017 sa javí ako nedôvodná. Podľa obsahu zmeny žaloby ako aj pôvodne doplnenej žaloby doručenej súdu 2.12.2015, ide iba o upresnenie rozsahu žiadaného nároku, vzhľadom na právoplatné skončenie konania o zrušení a vyporiadaní podielového vlastníctva medzi žalobkyňou a žalovanou v 1. rade. Obsah tohto nároku sa pripustením zmeny žaloby nezmenil. Tento nárok bol uplatnený včas, teda v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

47. Súd v závere poukazuje na skutočnosť, že vychádzal zo skutočností a dôkazov stranami sporu predložených, pričom v súlade s § 154 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

48. Je potrebné uviesť, že zo strany žalobkyne neboli v konaní navrhované ani súdu predkladané žiadne relevantné dôkazy na podporu jej tvrdení. Samotné tvrdenie určitých skutočností na preukázanie uplatneného nároku nepostačuje. Úlohou žalujúcej strany nebolo presvedčiť súd o svojej pravde, ale navrhnúť súdu vykonanie dôkazov, ktoré by mu umožnili objektívne preskúmať nárok žalobkyne a o tomto nároku rozhodnúť. Preukázanie existencie nároku stavia žalobkyňu do ťažšej procesnej pozície v spore ako protistranu, nakoľko protistrane postačuje poprieť dôkazmi nepodložené tvrdenia žalobkyne. V danom prípade však žaloba žalobkyne ostala iba v rovine tvrdení a žalobou uplatnený nárok sa jej nepodarilo preukázať. Súd tak nehodnotí, či tvrdenia žalobkyne sú pravdivé alebo nepravdivé, iba konštatuje, že vzhľadom na vykonané dokazovanie sú nepreukázané. Súdu tak neostávalo iné, ako žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietnuť.

49. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

50. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Nakoľko súd žalobu žalobkyne v celom rozsahu zamietol, úspech žalovaných v 1., 2. a 3. rade predstavoval 100 %, preto im vznikol nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

53. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

54. Z IV (s. 64): Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery všetkých účastníkov konania a všímať si aj okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní.

55. Účastníkovi, ktorý mal v konaní úspech, nemožno s odvolaním sa na § 150 (teraz § 257 CSP) nepriznať náhradu trov konania len na základe všeobecného záveru hodnotiaceho dopad rozhodovania v určitom druhu nároku. Jeho použitie musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (R 34/1982).

56. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 150 OSP treba prihliadať v prvom rade na majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery všetkých účastníkov konania a treba vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale treba zohľadniť aj dosah takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 150 OSP (§ 257 CSP) sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod. (Rozsudok NS SR, sp. zn. 3M Cdo 5/2006).

57. V predmetnej veci súd žalobkyni ako aj žalovaným na pojednávaní dňa 16.5.2019 vytvoril procesný priestor na vyjadrenie svojho stanoviska k použitiu ust. § 257 CSP v súlade s rozsudkom ESLP Čepek proti Českej republike a nálezmi Ústavného súdu ČR, Pl. ÚS 46/13 a sp.zn. I ÚS 1593/15.

58. Právny zástupca žalovaných vo svojej reakcii vyslovil iba všeobecne hodnotiaci názor, že by bolo nespravodlivé, ak by súd žalovaným, voči ktorým si žalobkyňa v tomto ako aj v iných konaniach uplatňuje nárok na náhradu trov, nepriznal túto náhradu v prejednávanej veci, za predpokladu, že budú v plnom rozsahu úspešní. Zároveň namietal, že žaloba žalobkyne bola od počiatku zjavne neopodstatnená.

59. Súd v danom prípade prihliadal najmä na okolnosti majetkové a zdravotné na strane žalobkyne. Žalobkyňa poberá iba invalidný dôchodok, čo nebolo v konaní sporné. Zároveň po preskúmaní jej majetkových pomerov jej bola poskytnutá právna pomoc Centra právnej pomoci a v prejednávanej veci ešte predtým aj oslobodenie od súdnych poplatkov. Zdržuje sa v resocializačnom zariadení a aj počas tohto konania bola preukázaná jej hospitalizácia na psychiatrickej klinike. Tieto okolnosti na strane žalobkyne vo vzťahu k ust. § 257 CSP súd prehliadnuť nemohol. Zlá majetková situácia žalobkyne napokon nebola v konaní sporná, nakoľko to potvrdil aj právny zástupca žalovaných vo svojom prednese na pojednávaní dňa 16.5.2019.

60. Pokiaľ ide o námietku žalovaných, že žalobkyňa od počiatku uplatňovala jednoznačne neodôvodnený nárok, respektíve, že tento bol od počiatku bezúspešný, s uvedeným nemožno súhlasiť. Dôvodom zamietnutia žaloby bolo to, že žalobkyni sa nepodarilo preukázať ňou tvrdený nárok. Nemožno konštatovať, že za inej dôkaznej situácie a preukázania žalobkyňou tvrdených skutočností, by táto nemohla byť v konaní úspešná. K záveru o nedôvodnosti žaloby bolo možné dospieť až po vykonanom dokazovaní vo veci. Bezúspešnosť žalobkyne nebola od počiatku zrejmalá.

61. Nakoľko pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 257 CSP treba prihliadať na pomery všetkých strán sporu a treba zohľadniť aj dosah takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka, súd prihliadol aj na pomery na strane žalovaných. Samotní žalovaní deklarovali, že ich majetkové pomery sú nepochybne lepšie a že žalobkyňa je v horšej majetkovej pozícii.

62. V uvedenej situácii je možné vyhodnotiť, že zníženie majetku žalovaných výnimočným nepriznaním náhrady trov, by nemohlo v žiadnom prípade ohroziť existenciu žalovaných. Nepriznanie náhrady trov žalovaným tak bude mať menší dopad na ich celkovú majetkovú situáciu, ako by malo priznanie trov vo vzťahu k žalobkyni na majetkovú situáciu žalobkyne. Súd zohľadnil aj tú skutočnosť, že u strán sporu

sa jedná o rodinných príslušníkov (dcéra, zať a bývalý manžel žalobkyne) a priznanie náhrady trov úspešným žalovaným by neprispelo k zmierneniu napätia a rozporov medzi týmito osobami.

63. Vzhľadom na uvedené súd žalovaným náhradu trov konania proti žalobkyne s poukazom na § 257 CSP nepriznal.

64. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.